

Lezing van de Nederlandse Retriever Club over de OWT reglementen

De Nederlandse Retriever Club (NRC) bestaat 90 jaar en viert dit jubileum met een aantal bijzondere evenementen. Eén daarvan was een lezing over de OWT-reglementen, opgezet omdat uit een onder de leden gehouden enquête bleek dat er behoefte was aan uitleg daarvan en de beoordeling door de keurmeesters van met name OWT's. De lezing was alleen voor NRC-leden toegankelijk. Op 21 februari jongstleden waren zo'n vijftig van hen aanwezig in Woudenberg.

Henk Slijkhuis voerde gedreven het woord, soms bijgevallen door zijn collega-keurmeesters Rob Schmidt, Ingrid Schmidt en Dick Heijman. Ik maakte aantekeningen zodat ook u plezier kunt hebben van hetgeen op deze avond de revue passeerde.

Het **eerste doel** van een Orweja Workingtest is om een wedstrijd te houden en het geleverde werk van de deelnemende honden te vergelijken. Het **tweede doel** is om combinaties voor te bereiden op deelname aan de veldwedstrijden, een en ander

volgens artikel II

lid 1 van het OWT-reglement.

Starters klasse

- Een combinatie mag 2 seizoenen deelnemen in deze klasse.
- De minimale leeftijd van de hond is 9 maanden op de dag van de wedstrijd.
- Voor aanvang van het wedstrijdseizoen (1 februari t/m 31 juli) moet de hond jonger zijn dan 30 maanden.
- Een hond die geplaatst is bij de eerste drie mag het volgende seizoen niet meer in deze klasse deelnemen.
- Wanneer je in een apporteeveldwedstrijd een kwalificatie hebt gehaald mag je ook niet meer in de starters klasse deelnemen.

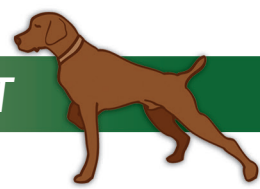
Novice klasse

- De minimale leeftijd van de hond is 18 maanden op de dag van de wedstrijd.
- Een hond die geplaatst is bij de eerste drie mag het volgende seizoen niet meer in deze klasse deelnemen.
- Met een kwalificatie behaald op een CACT of CACIT veldwedstrijd in een FCI erkend land, mag je ook niet meer in de novice klasse deelnemen.

Open klasse

- De minimale leeftijd van de hond is 18 maanden op de dag van de wedstrijd.
- Honden mogen een klasse teruggaan, mits ze voldoen aan de criteria van deze lagere klasse.

Gedreven spreker Henk Slijkhuys

In Nederland tellen de resultaten behaald tijdens een Mock Trial niet mee voor de indeling in klassen.

Proeven OWT

Anders dan bij de meeste andere wedstrijdsoorten, bedenkt de keurmeester zelf ter plekke 3 proeven voor de verschillende klassen: de starters, de novice en de open klasse. Op elke OWT moeten de honden worden getest op: postgedrag tijdens drijfjachten; volgen tijdens een walk-up; verloren apport en waterwerk. Die onderdelen worden vooraf verdeeld tussen de aanwezige keurmeesters zodat gegarandeerd is dat de opbouw van de wedstrijd voldoet aan de vereisten.

Uitgangspunten voor de door de keurmeesters te ontwerpen proeven zijn onder meer

- Ze moeten echte jachtsituaties simuleren.
- De factor geluk moet tot een minimum beperkt worden.

Rob Schmidt (r) en aspirant keurmeester Björn Pruijssen

- De hond mag niet te dicht langs een te negeren dummy worden gestuurd.
- Een proef bestaat uit één of meerdere apporten.
- De moeilijkheidsgraad moet progressief zijn voor de starters-novice-open.
- De afstand mag nooit meer dan 150 meter bedragen.

Voor de starters geldt dan nog dat

- De proeven zodanig zijn dat dirigeren niet vereist is.
- Bij blinde apporten een schot verplicht is.
- Er enige tolerantie is in het beoordelen van gemaakte fouten. Dat geldt echter nimmer voor piepen of inspringen! Of andere fouten die leiden tot een nul.

Fouten

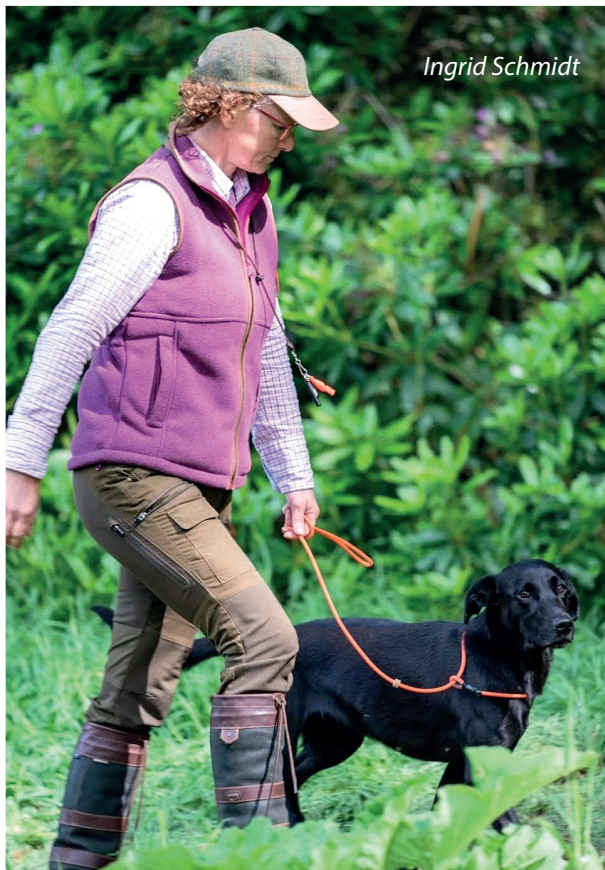
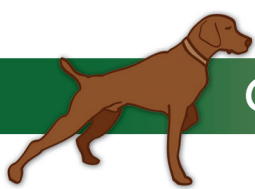
Bij de beoordeling van de uitvoering van de proef let de keurmeester op heel veel verschillende aspecten die voor hem of haar leiden tot een bepaald aantal punten. Ernstige fouten leiden in ieder geval tot puntenaftrek en zijn onder meer:

- Slechte controle of onnodig verstoren van het jachtveld.
- Slecht volgen.
- Slecht markeren of slecht onthouden van de valplaats.
- Te afhankelijk zijn van de voorjager.
- Onrust of aandacht vragen op post.
- Luidruchtig voorjagen.

- Slordig apporteren.
- Traag of zonder veel initiatief werken.

Dan zijn er ook fouten die direct leiden tot een nul:

- Achtervolgen van wild.
- Doorjagen met een dummy in de vang.
- Wisselen.
- Weigeren te water te gaan.
- Weigeren te apporteren: als de kop van de hond naar beneden gaat boven de dummy moet hij die vastpakken.
- Plassen op de heenweg sowieso (dit staat niet in de regels, maar wordt gezien als dat de hond op dat moment niet met zijn werk bezig is), op de terugweg meestal ook.
- Poepen en de dummy laten vallen ook, bij dummy vasthouden in ieder geval puntenaftrek.
- Uit de hand zijn.
- Roepen of schreeuwen tegen de hond (dit staat niet in de regels, maar wordt gezien als uit de hand zijn. Schijnbaar heb je geen controle meer over de hond en moet je met je stem corrigeren).
- Inspringen.
- Piepen, janken, geeuwen; met dien verstande dat als de keurmeester de hond geluid hoort maken, van welke aard dan ook, je eruit ligt.
- Blaffen – overal op het wedstrijdterrein (tijdens het werken, niet aan de lijn).

Ingrid Schmidt

Dick Heijman

- Aanraken van de hond (bv om inspringen te voorkomen).
- Zonder of met de verkeerde dummy terugkomen. Oftewel: als de hond eenmaal van de voet vertrokken is moet hij met het apport terugkomen.

En tot slot zijn er ook nog uitsluitingsgronden:

- Agressief gedrag van voorjager of hond.
- Fysiek straffen.
- Schotschuwheid.
- Hard in de bek zijn.

De keurmeester wil zo snel mogelijk het apport binnen hebben. Dus je mag ingrijpen als dat tot sneller succes leidt. Het is dan wel van belang dat de hond ook luistert naar de voorjager. En wanneer je iets niet zeker weet, kun je de keurmeester natuurlijk altijd vragen of het wel of niet is toegestaan.

Filmpjes

Bovenstaande de theorie waar Henk ons tot aan de pauze soepeltjes doorheen voerde. Daarna waren er een paar mooie filmpjes, gemaakt tijdens wedstrijden in Nederland, waarbij wij -in de zaal- op de stoel van de keurmeester mochten gaan zitten. Hoe zou

je hond A beoordelen en waarom? Wat zag je ondertussen bij hond B? Hoeveel punten zou je de een geven en hoe veel de ander? Licht dat toe. Dit was lang niet makkelijk en bijzonder leerzaam. Het leidde hier en daar tot geanimeerde discussies waar ook de andere aanwezige keurmeesters, Dick, Ingrid en Rob, zich niet onbetuigd lieten.

Mijn respect voor de keurmeesters nam deze avond hoe dan ook opnieuw toe: zij moeten een wedstrijd lang scherp en precies zijn. Ze moeten geconcentreerd hond nummer 1 net zo objectief proberen te beoordelen als de laatste hond. En ondertussen omgaan met zenuwachtige voorjagers, helpers bij wie het pistool weigert, hagel-of regenbuien en wat dies meer zij. Ik geef het je te doen. Dank voor dit initiatief NRC en van

harte gefeliciteerd met het negentigjarige bestaan!

Foto's: Sanne Romijn, Hannah Verhoeven en Jeroenfotografie.nl